06/11/2019

Το κείμενο της Ομιλίας του Πατριάρχου στην Αθωνιάδα

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Παραθέτουμε το κείμενο της ομιλίας του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου, κ.κ. Βαρθολομαίου, κατά την 21η Οκτωβρίου 2019, προς τους καθηγητές και Μαθητές της Αθωνιάδος Εκκλησιαστικής Σχολής, στο πλαίσιο της προσφάτου, επισήμου επισκέψεώς του εις το Άγιον Όρος, όπου, όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά:

“Ἔτσι, ἀγαπητά μας παιδιά, ὅταν ἀποφάσισα νά ἐπισκεφθῶ αὐτόν τόν ἁγιασμένο ἀπό προσευχές τόπο τῆς Παναγίας μας, τό Ἅγιον Ὄρος, πολύ ἐπεθύμησα νά ἔλθω νά κοινωνήσω καί νά συναναστραφῶ τά νεανικά πρόσωπά σας”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

Ὁμιλία
τῆς Α. Θ. Παναγιότητος
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
κ. κ. Βαρθολομαίου

πρός τούς Καθηγητάς καί Μαθητάς
τῆς Ἀθωνιάδος Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς

(21 Ὀκτωβρίου 2019)

Ὁσιώτατε ἅγιε Πρωτεπιστάτα,

Ἀγαπημένα μας παιδιά,

Ἀπόψε ἔρχομαι κοντά σας, κοντά στή σπορά τοῦ Γένους καί τῆς πίστεώς μας ὡς πνευματικός σας πατήρ γιά νά σᾶς πῶ ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι μαζί σας, εἶναι ἡ μητέρα σας, εἶσθε τά παιδιά της. Καί δέν ὑπάρχει μήνυμα οὔτε μεγαλύτερο οὔτε σημαντικότερο ἀπό τήν ἐλπίδα καί τήν αἰσιοδοξία πού χαρίζει ἡ πίστις εἰς τόν Χριστόν.

Οἱ καιροί μας θέλουν νά μᾶς παρουσιάσουν μία κοινωνία γεμάτη ἀπό ἀτομικά δικαιώματα καί πολλή ἀγαπολογία, ἡ ὁποία ὅμως, ἐξαντλεῖται, σέ θεωρία περισσότερο παρά στήν πρᾶξι. Ἡ Ἐκκλησία διαχρονικῶς εἶχε καί ἔχει ὡς κήρυγμά της τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου, ἐκεῖ ὅπου ἐσταυρώθη ἡ Σαρκωμένη Ἀγάπη, ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός. Ὁ Σταυρός, λοιπόν, εἶναι τό μέτρο τῆς αὐθεντικῆς καί γνησίας ἀγάπης, καί ἡ Ἀνάστασις ὁ τελικός προορισμός τοῦ ἐπιγείου βίου μας.

Γιά τόν λόγο αὐτόν, ὡς ὁ Πατριάρχης καί πατέρας σας, σᾶς προτρέπω νά ἀγαπήσετε τόν Θεό καί τόν συνάνθρωπο μέσα ἀπό τόν Σταυρό, βαδίζοντας πάντοτε πρός τήν Ἀνάστασι. Οἱ φωνές γύρω σας θά ὁμιλοῦν γιά ἕναν πλουραλισμό ἰδεῶν, πιστευμάτων, θρησκειῶν, γιά ἕνα γενικό “θεῖο”, καί μιά ἀγάπη ἡ ὁποία δέν χαρίζεται χωρίς ἀντάλλαγμα. Σεῖς, ὅμως, πού ἀξιωθήκατε νά γίνετε μαθηταί αὐτῆς ἐδῶ τῆς περιωνύμου καί σεβασμίας Σχολῆς, καί νά μαθητεύσετε ἐκτός ἀπό τά κοσμικά καί εἰς τά πνευματικά γράμματα, θά πρέπει, ὅταν βγῆτε στόν κόσμο νά εἶσθε ὄντως “ἅλας τῆς γῆς” καί “φῶς τοῦ κόσμου”. Θά πρέπει νά εὐωδιάζετε Χριστό, παιδιά μου. Ὁ Χριστιανός πού εὐωδιάζει “Χριστό” εἶναι ταπεινός, ἔχει ἐλπίδα, εἶναι αἰσιόδοξος, διατηρεῖ τήν πίστι χωρίς νά ἔχῃ ἀποδείξεις ἀλλά βίωμα, ἔχει καλοσύνη, εἶναι ἀνεξίκακος, συγχωρεῖ, κατανοεῖ, δέν κατακρίνει, ἐλεεῖ, προσεύχεται μέ τή ζωή καί τά ἔργα του. Ὁ Χριστιανός πού εὐωδιάζει “Χριστό” δέν χρειάζεται νά διαλαλῇ τά “κατορθώματά”του, ζῇ καί ἀναπνέει γιά τόν Χριστό, ἐνῷ παραλλήλως εἶναι σύγχρονος πολίτης αὐτοῦ τοῦ κόσμου, γνωρίζοντας ὅτι τό ἀληθινόν “ἡμῶν πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει” (Φιλιπ. γ΄, 20). Ὁ Χριστιανός πού εὐωδιάζει “Χριστό” δέν εἶναι ἐκτός τῆς γύρω του πραγματικότητος, δέν εἶναι εὐσεβοφανής καί ἀπόκοσμος, ἀλλά βαθύτατα καί ἀφανῶς εὐλαβής, ἐργάζεται διά τόν ἐπιούσιον ἄρτον ἀπό τό ἐπάγγελμά του, εἶναι κοινωνικός, εὔχαρις, εὐγενής, ὑπομονητικός, ὀνειρεύεται, πέφτει ὡς ἄνθρωπος ἀλλά ἀμέσως σηκώνεται μέ τήν

ἐξομολόγησι καί τή μυστηριακή ζωή, δέν εἶναι ὑπεράνθρωπος ἀλλά γνήσιος ἄνθρωπος μέ προοπτική τήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ἔτσι, ἀγαπητά μας παιδιά, ὅταν ἀποφάσισα νά ἐπισκεφθῶ αὐτόν τόν ἁγιασμένο ἀπό προσευχές τόπο τῆς Παναγίας μας, τό Ἅγιον Ὄρος, πολύ ἐπεθύμησα νά ἔλθω νά κοινωνήσω καί νά συναναστραφῶ τά νεανικά πρόσωπά σας. Σεῖς εἶσθε τό μέλλον τῆς Ὀρθοδοξίας μας, τό αὔριον ἀλλά καί τό σήμερον τῆς ἀνθρωπότητος. Καί ὡς Ἐπίσκοπος αὐτοῦ τοῦ ἁγιασμένου τόπου αἰσθάνομαι βαρεῖαν τήν ὑποχρέωσι νά ἔλθω καί νά ἀφουγκρασθῶ τίς φωνές σας, νά χαρῶ μέ τήν παρουσία σας, νά σᾶς κηρύξω τό ἱερό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου, τό ὁποῖο δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τόν Κύριό μας Ἰησοῦν Χριστόν, ἔτσι ὅπως μᾶς Τόν παρέδωσαν οἱ Γραφές, οἱ Σύνοδοι, οἱ Πατέρες, ἡ Ἱερά Παράδοσι καί ἡ Πρᾶξις τῆς Ἐκκλησίας μας. Αὐτόν τόν Χριστό νά ἀγαπήσετε. Ὄχι τόν “Χριστό” πού δημιουργοῦν τά δύο ἄκρα, ὁ ζῆλος καί ὁ συγκρητισμός. Τόν Χριστό τῆς Ἐκκλησίας νά ἀγαπήσετε. Ἐκεῖνος εἶναι ἡ μόνη Ἀλήθεια, τό ἀνέσπερο Φῶς, ἡ ἁπλανής ὁδός, ἡ αἰώνιος Ζωή. Καί μαζί μέ τόν Χριστό νά ἀγαπήσετε καί τή Μεγάλη Ἐκκλησία Του, τήν Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως, τήν ὁποία ἔχετε τό εὐλογημένο ἔθος νά ἐπισκέπτεσθε προσκυνηματικῶς κατ΄ἔτος. Σᾶς ἐξομολογοῦμαι ὅτι μέ πολύ μεγάλη χαρά καί συγκίνησι ἀναμένω ἐν Φαναρίῳ τό ἐτήσιον προσκύνημά σας! Τό Φανάριον εἶναι τό σπίτι σας, εἶναι τό σπίτι ὅλου τοῦ κόσμου.

Συγχαίροντας, λοιπόν, τόν Διευθυντή ἀλλά καί τούς συναδέλφους του διδασκάλους σας γιά τούς κόπους καί τίς θυσίες τους πρός ἐσᾶς, τούς προτρέπω, ὅπως καί στούς ἐφόρους καί σέ ὅλους τούς ἰθύνοντες, νά σᾶς διδάσκουν αὐτά τά δύο: πίστη Ὀρθόδοξο καί παιδεία ἑλληνική, ἀνεξαρτήτως τῆς καταγωγῆς τοῦ κάθε ἑνός, καθώς ἡ ἑλληνική παιδεία, ὅπως καί ἡ πίστις μας, ἔχει διαβατήριο οἰκουμενικό, ἀγκαλιάζει ὅποιον τήν ἀγαπήσει.

Χριστό καί παιδεία νά ἀποκτήσετε, ἀγαπημένα μας παιδιά, καί ἡ ζωή ὅλη εἶναι μπροστά σας. Χαρῆτε την! Ἡ εὐχή τῆς Παναγίας μας νά εἶναι γιά πάντα μαζί σας.